Plato, Protagoras 326a-c

(326a)

αὖ	αὖ: *op hun beurt*; markeert de overgang naar de καθαρισταί.
ἕτερα	ἕτερα τοιαῦτα: *evenzo*; (Lat.) mutatis mutandis.
σωφροσύνης	σωφροσύνης τε ἐπιμελοῦνται καὶ ὅπως κτλ.: ἐπιμελοῦνται is eerst met een genitivus, vervolgens met een finale bijzin verbonden.
πρὸς	πρὸς...τούτοις: *bovendien*.
ἄλλων	ἄλλων...ποιητῶν...μελοποιῶν: *andere…dichters, namelijk de lyrische*
ἐντείνοντες	ἐντείνοντες: het geïmpliceerde object is ποιήματα.

326b

τοὺς	τοὺς ῥυθμούς τε καὶ τὰς ἁρμονίας ἀναγκάζουσι οἰκειοῦσθαι ταῖς ψυχαῖς τῶν παίδων: *zij dwingen de ritmen en harmonieën zich eigen te maken aan de zielen van de kinderen*; het gaat hier om een proces van internalisering, waarin, om het dwingend karakter van de muziek te benadrukken, de rollen omgekeerd worden.
χρήσιμοι	χρήσιμοι...εἰς τὸ λέγειν τε καὶ πράττειν: *geschikt om* (in het openbaar) *te spreken en te handelen*.
πρὸς	πρὸς τούτοις: *bovendien*.
εἰς	εἰς παιδοτρίβου: εἰς τοῦ παιδοτρίβου οἰκίαν.
τὰ	τὰ σώματα βελτίω ἔχοντες: is met 2 x accusativus (1. τὰ σώματα, 2. βελτίω, acc.plur. neutr.) geconstrueerd; βελτίω: *in betere staat*.
χρηστῇ	χρηστῇ οὔσῃ: (predicatieve bepaling; οὔσῃ congrueert met διανοίᾳ) *dat daardoor deugdelijk geworden is.*

326c

οἱ	οἱ μάλιστα δυνάμενοι: μάλιστα δύναμαι : *het het beste kunnen doen*.
<μάλιστα>	<μάλιστα>: *het meest dikwijls*; toegevoegd omdat Protagoras anders zijn argument dat de πολιτική ἀρετή in principe door iedereen geleerd kan worden zou verzwakken.

ὑεῖς	ὑεῖς: nominativus pluralis bij ὑιός.
πρῳαίτατα	πρῳαίτατα...τῆς ἡλικίας: *op de jeugdigste leeftijd* (sc. in vergelijking mat anderen); πρῳαίτατος: adiectivum, superlativus bij πρῷος (*vroeg*); τῆς ἡλικίας: genitivus partitivus (noemt het geheel waarvan een deel genomen wordt), die een punt in een periode aangeeft.
εἰς	εἰς διδασκάλων: εἰς τῶν διδασκάλων οἰκίας.
ὀψιαίτατα	ὀψιαίτατα: ὀψιαίτατος: adiectivum, superlativus bij ὄψιος (*laat*).